

Súd: Okresný súd Nové Mesto nad Váhom
Spisová značka: 1T/194/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3517010232
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivan Pavlovič
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2019:3517010232.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom, samosudcom JUDr. Ivanom Pavlovičom, v trestnej veci obžalovaného W. U., Q.. XX.XX.XXXX T. Z., trestne stíhaného na slobode pre prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v znení účinnom v čase spáchania skutku (ďalej len „Trestný zákon“) dňa 8. apríla 2019 na hlavnom pojednávaní v Novom Meste nad Váhom t a k t o

r o z h o d o l :

Obžalovaný: W.Á. U. G. N. W. Á. X., Q.. XX.XX.XXXX T. Z.,
W. U. W., Ž. XX, na slobode, zamestnaný,
j e v i n n ý, ž e

dňa 19.08.2016 v Q. J. Q. T.K. ako vodič, skladník - zamestnanec spoločnosti NOBA - SMOKER s.r.o., na základe pracovnej zmluvy zo dňa 01.07.2016 pri vykonávaní rozvozu tovaru postupne preberal finančné hotovosti za tovar od viacerých zákazníkov spoločnosti NOBA - SMOKER s.r.o. v celkovej výške najmenej 3 259,64 Eur, ktorá mu bola zverená na základe dohody o hmotnej zodpovednosti so zamestnávateľom zo dňa 04.07.2016, avšak dňa 19.08.2016 a ani nasledujúci deň neodovzdal prevzatú finančnú hotovosť v celkovej výške 3 259,64 Eur svojmu zamestnávateľovi, ale si ju ponechal a použil pre svoju potrebu, vrátane hry na hracích automatoch, čím poškodenej spoločnosti NOBA - SMOKER s.r.o. so sídlom Trenčín, Kasárenská 345, IČO: 36 848 719, spôsobil škodu vo výške 3 259,64 Eur,
t e d a

- prisvojil si cudziu vec, ktorá mu bola zverená a spôsobil tak na cudzom majetku väčšiu škodu,
č í m s p á c h a l

- prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona.

Za to sa

o d s u d z u j e

Podľa § 213 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l), písm. n) Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 1 /jeden/ rok.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona súd obžalovanému podmienene odkladá výkon trestu odňatia slobody.

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona súd obžalovanému u r č u j e skúšobnú dobu v trvaní 2 /dva/ roky. Podľa § 50 ods. 2 Trestného zákona je obžalovaný povinný podľa svojich schopností nahradiť poškodenému NOBA - SMOKER s.r.o. so sídlom Trenčín, Kasárenská 345, IČO: 36 848 719, v skúšobnej dobe náhradu škody vo výške 2 400,64 Eur.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku je obžalovaný povinný uhradiť poškodenému NOBA - SMOKER s.r.o. so sídlom Trenčín, Kasárenská 345, IČO: 36 848 719, náhradu škody vo výške 2 400,64 Eur.

o d ô v o d n e n i e :

Obžalovaný je trestne stíhaný pre prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona na podklade obžaloby Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom

Súd vydal vo veci trestný rozkaz, ktorým uznal obvineného za vinného v zmysle obžaloby a uložil mu trest. Trestný rozkaz nenadobudol právoplatnosť, keďže prokurátor podal v zákonnej lehote odpor. Na podklade podaného odporu súd nariadil hlavné pojednávanie.

Po otvorení hlavného pojednávania samosudca zistil, že medzi prokurátorom a obžalovaným nedošlo k zhode v otázke konania o dohode dohodu o vine a treste.

Po prednesení obžaloby prokurátorom a po zákonomnom poučení obžalovaného o jeho právach a v intenciách § 257 Trestného poriadku vyhlásil obžalovaný, že je vinný. Následne súd prečítal obžalovanému otázky podľa § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) Trestného poriadku, pričom na všetky položené otázky odpovedal obžalovaný zhodne áno. Následne samosudca zistil stanovisko prokurátora. Prokurátor navrhol vyhlásenie obžalovaného o vine prijať. Poškodený tiež navrhol prijať vyhlásenie obžalovaného. Nakoľko boli splnené procesné podmienky na prijatie vyhlásenia obžalovaného a jeho vyhlásenie nebolo v rozpore s doteraz zhromaždenými dôkazmi, súd prijal jeho vyhlásenie o vine a dokazovanie o skutku v rozsahu v akom sa priznal nevykonan a vykonal dôkazy súvisiace s výrokom o treste, náhrade škody a ochranného opatrenia. Súd na základe prijatého vyhlásenia obžalovaného o vine (pravdivosti vyhlásenia korešpondujú aj ostatné usvedčujúce dôkazy z prípravného konania, najmä výpovede obžalovaného, poškodeného, svedkov J. X., J. R., J.G.N. S., znalecké posudky z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria) uznal obžalovaného za vinného po skutkovej ako aj právnej stránke v zmysle podanej obžaloby. Po právnej stránke konanie obžalovaného naplnilo všetky zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona.

Pokiaľ ide o subjektívnu stránku - zavinenie, súd posúdil konanie obžalovaného podľa 15 písm. a) Trestného zákona ako trestný čin spáchaný v priamom úmysle, t. j. dolus directus, teda chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť, alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, pričom mal vedomosť o tom, že z jeho strany ide o protiprávne konanie, ktorým porušuje záujem spoločnosti na ochrane vlastníckeho práva právnických a fyzických osôb.

Následne bolo vykonané dokazovanie k výroku o treste a náhrade škody.

Podľa odpisu z registra trestov zo dňa 03.04.2019 bol obžalovaný doposiaľ 1 krát súdne trestaný (naposledy v roku 2012) rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 27.03.2012, sp. zn. 4T/40/2012, právoplatný dňa 27.03.2012, pre prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona, avšak sa na neho hľadá, akoby nebol odsúdený, nakoľko dňa 24.06.2013 peňažný trest zaplatil. Podľa rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 27.03.2017, sp. zn. 4T/40/2012, právoplatný dňa 27.03.2012, bol obžalovaný odsúdený pre prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona a bol mu uložený peňažný trest 500,- Eur a náhradný trest odňatia slobody vo výmer 18 mesiacov.

Podľa výpisu registra priestupkov zo dňa 03.04.2019 má obžalovaný evidované dva dopravné priestupky a to zo dňa 27.11.2014 s pokutou 10,- Eur a zo dňa 24.07.2018 s pokutou 10,- Eur.

Z miesta trvalého bydliska nie je mestom Trenčín bližšie hodnotený.

Na hlavnom pojednávaní boli vykonané ďalšie dôkazy ako to vyplýva z jednotlivých zápisníc z hlavného pojednávania.

* * * * *

Pri úvahách o druhu a výmere trestu súd prihliadol na stupeň závažnosti spáchaného trestného činu, mieru zavinenia, pohnútku, osobu páchatela, na okolnosti, za ktorých došlo k spáchaniu trestného činu, ale aj na účel trestu a na možnosti nápravy páchatela. Súd identifikoval dve poľahčujúce okolnosti. Súd priznal obžalovanému poľahčujúcu okolnosť, že sa ku skutku priznal, keď vyhlásil vinu za spáchaný skutok a svoje konanie oľutoval [§ 36 písm. l) Trestného zákona]. Súčasne súd v dôsledku prijatého vyhlásenia o vine priznal obžalovanému ďalšiu poľahčujúcu okolnosť a to, že napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom [§ 36 písm. n) Trestného zákona]. Poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Trestného zákona obžalovanému nepriznal, nakoľko trestný čin sprenevery, pre ktorý je vedené trestné stíhanie, nie je jeho prvým trestným stíhaním. V minulosti bol odsúdený za rovnaký trestný čin, ktorý spáchal obdobným spôsobom konania ako žalovaný trestný čin. Predchádzajúcim odsúdením je odsúdenie rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 27.03.2017, sp. zn. 4T/40/2012. Na obžalovaného sa síce hľadá, akoby nebol odsúdený, avšak v zmysle platnej judikatúry na takého

odsúdenie je možné prihliadať z hľadiska sklonov k páchaniu určitého druhu trestnej činnosti. Z dôvodu opakujúceho sa spáchania rovnakej trestnej činnosti súd obžalovanému uvedenú poľahčujúcu okolnosť nepriznal. Na strane druhej však vzhľadom na platnú právnu fikciu neodsúdenia vyššie citované odsúdenie obžalovanému nepriznal ako priťažujúcu okolnosť. U obžalovaného tak súd nezistil žiadnu priťažujúcu okolnosť. Poľahčujúce okolnosti teda prevažujú. Súd pri úvahách o druhu a výmere trestu súčasne berúc do úvahy všetky vyššie uvedené skutočnosti ako, aj to, že obžalovaný predchádzajúce má osvedčené s právnou fikciou neodsúdenia, a od posledného odsúdenia uplynula doba viac ako 7 rokov, ukladal obžalovanému podmienený trest odňatia slobody vo výmere 1 rok so skúšobnou dobou 24 mesiacov. Súčasne obžalovanému súd uložil za účelom posilnenia podmieneného odsúdenia i povinnosť podľa § 50 ods. 2 Trestného zákona v skúšobnej dobe podľa svojich možností nahradiť spôsobenú škodu. Prvostupňový súd sa s návrhom prokuratúry na uloženie trestu zákazu vykonávať činnosť spojenú s hmotnou zodpovednosťou nestotožnil a vyslovuje k problematike uloženia trestu zákazu činnosti v tomto konkrétnom prípade nasledovný názor. Uloženie trestu zákazu činnosti je fakultatívne a žiadne ustanovenie Trestného zákona neukladá súdu automatickú povinnosť ukladať páchatelovi trest zákazu činnosti. Trest zákazu činnosti je možné ukladať aj ako samostatný trest a nie je viazaný na iný druh trestu. Obžalovaný na hlavnom pojednávaní uznal základ a výšku spôsobenej škody. Z predložených dokladov poškodeným a z vyjadrení obžalovaného súd zistil, že obžalovaný v rámci svojich možností a schopností sa snaží spôsobenú škodu uhradiť a čiastočne ju uhradza. V dôsledku čiastočných úhrad došlo k zníženiu dlhu ku dňu vyhlásenia rozsudku na sumu 2 400,64 Eur. Vzhľadom na druh a výmer uložených sankcie kombinovanej s povinnosťou v skúšobnej dobe uhradiť spôsobenú škodu je súd presvedčený, že podmieneným trestom odňatia slobody bez uloženia trestu zákazu činnosti bude naplnený účel trestu, nakoľko sledovaním správania obžalovaného v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia je možné pôsobiť na jeho správanie tak, aby sa ďalšej trestnej činnosti nedopustil. Trest odňatia slobody s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu, kedy na premenu trestu postačí niekoľko priestupkov hoc' aj na úseku bezpečnosti a plynulosti v cestnej premávke, je trestom dostatočným a hrozba premeny podmieneného trestu na nepodmienený je postačujúca na nápravu páchatel'a bez toho, aby bol na tohto potrebné vplývať ešte aj trestom zákazu činnosti. V prípade uloženia trestu zákazu činnosti, ktorý požaduje prokuratúra, by sa podľa názoru súdu možnosti obžalovaného zamestnať sa zmenšili, teda aj príjmové pomery, čím by právo poškodeného na úhradu škody bolo ohrozené. Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd trest zákazu činnosti obžalovanému neukladal.

Súd považuje za potrebné obžalovanému ozrejmiť podstatu inštitútu podmieneného odsúdenia, ktorého podstatou je, že kladie dôraz v prvom rade na resocializačnú povahu trestnoprávných noriem, ktorého základnou myšlienkou je, že súd vynesie odsudzujúci rozsudok alebo trestný rozkaz a uloží trest odňatia slobody, ale výkon tohto trestu odloží páchatelovi trestného činu pod tou podmienkou, že v priebehu určenej skúšobnej doby sa bude riadne správať a bude plniť povinnosti uložené súdom. To znamená, že odsúdený bude v priebehu skúšobnej doby dodržiavať právny poriadok, základné normy občianskej spoločnosti a nebude sa dopúšťať trestných činov, priestupkov a iných deliktov a v neposlednom rade bude plniť súdom uložené povinnosti a obmedzenia, teda v skúšobnej dobe v tomto konkrétnom prípade uhradí náhradu škody. Sledovaním správania obžalovaného v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, sledovaním plnenia uložených podmienok je možné pôsobiť na jeho správanie tak, aby sa ďalšej trestnej činnosti nedopustil. Skúšobná doba začne plynúť prvým dňom po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Právny dôsledkom porušenia podmienky je, že ak sa obžalovaný v priebehu skúšobnej doby dopustí akejkoľvek úmyselnej trestnej činnosti, za ktorú bude právoplatne odsúdený, alebo i v prípade spáchania akýchkoľvek priestupkov (t. j. aj dopravných), ale aj v prípade, že obžalovaný nebude v skúšobnej dobe plniť súdom uložené príkazy, obmedzenia a povinnosti, zakladajú takéto skutočnosti zákonný dôvod na premenu uloženého podmieneného trestu odňatia slobody na nepodmienený. V prípade, ak bude obžalovaný viesť v skúšobnej dobe riadny život a vyhovie všetkým uloženým podmienkam, súd vysloví, že sa osvedčil; ináč rozhodne, a to prípadne už v priebehu skúšobnej doby, že si trest vykoná. Súd považuje za potrebné obžalovaného poučiť, že ak spácha v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia ďalší úmyselný trestný čin, tak v prípade uznania viny, v zmysle § 49 ods. 2 Trestného zákona, nebude možné za trestný čin spáchaný v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia podmienenčne odložiť výkon trestu odňatia slobody a reálne mu môže hroziť, v prípade uznania viny, i nepodmienený trest odňatia slobody.

Takto uložený trest považuje súd vzhľadom na osobu páchatel'a, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, motív jeho konania, na dobu, ktorá uplynula od spáchania trestného činu, za zodpovedajúci zásadám ukladania trestov v zmysle § 34 a nasl. Trestného zákona, ktorých účelom je zabezpečenie ochrany spoločnosti pred páchatel'mi trestných činov, vytvorenie

podmienok na nápravu páchatel'a a na jeho výchovu k tomu, aby v budúcnosti viedol riadny život. Takto uložený trest je podľa súdu primeraným trestom z hľadiska generálnej ako aj individuálnej prevencie. Poškodená spoločnosť si do skončenia vyšetrovania uplatnila nárok na náhradu škody. Súd zaviazal obžalovaného na náhradu škody vo výške 2 400,64 Eur, čo je neuhradená časť spôsobenej škody ku dňu vyhlásenia.

Poučenie:

roti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom na Krajský súd v Trenčíne. Právo podať odvolanie neprináleží tomu, kto sa tohto práva už výslovne vzdal. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Odvolanie môže podať prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokolvek výroku /§ 307 ods. 1 písm. a), ods. 2 Trestného poriadku/ a to v neprospech i v prospech obžalovaného /§ 308 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka /§ 307 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku/.

Odvolanie môžu podať v prospech obžalovaného okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa týka obžalovaného). Prokurátor môže tak urobiť i proti vôli obžalovaného /§ 308 ods. 2 Trestného poriadku/.

Odvolanie môžu podať zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môže i proti vôli obžalovaného za neho v jeho prospech odvolanie podať aj jeho zákonný zástupca alebo jeho obhajca /§ 308 ods. 2 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať štátny orgán starostlivosti o deti a mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa týka mladistvého obžalovaného, a to len v jeho prospech, a to aj proti jeho vôli /§ 345 ods. 1 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať poškodený, ktorý si uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody /§ 307 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku/, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu / § 68 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci /§ 307 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku/.

Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.